

skal selvfølgelig nok sørge for, at vi sender et skriftligt svar på Advokatrådets høringsbidrag, som også tilgår Retsudvalget.

Kl. 12:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 28: Forslag til folketingsbeslutning om bedre retsbeskyttelse af ejendomsfunktionærer m.fl.

Af Karen Hækkerup (S) m.fl.

(Fremsættelse 31.10.2008).

Kl. 12:30

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingerne er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 12:30

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Beslutningsforslaget går ud på, at Folketinget opfordrer regeringen til at igangsætte et udvalgsarbejde med henblik på at ændre afgrænsningen af personkredsen i straffelovens § 119 og § 121 om bl.a. vold mod personer, som handler i offentlig tjeneste. Udvalgsarbejdet bør ifølge forslaget bl.a. specifikt vurdere, om ejendomsfunktionærer skal beskyttes af de nævnte bestemmelser.

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af Socialdemokratiets beslutningsforslag, B 120, fra foråret 2007. Regeringen kunne ikke i 2007 støtte beslutningsforslaget, og efter regeringens opfattelse er der ikke på dette område sket afgørende ændringer, siden vi i Folketinget sidst behandlede spørgsmålet om, hvorvidt ejendomsfunktionærer skulle være omfattet af straffelovens § 119 og § 121. Regeringen kan derfor heller ikke i dag støtte beslutningsforslaget.

Jeg vil gerne slå fast, at enhver form for vold og trusler om vold er en helt uacceptabel krænkelse af det enkelte menneske. Det gælder, uanset hvem det er, der bliver ofre for volden og truslerne, og der skal fra retssystemets side være tale om en konsekvent og effektiv retsforfølgelse. Dette var også baggrunden for, at regeringen allerede kort efter sin tiltræden, i 2002, tog initiativ til at skærpe straffene for vold. Efter regeringens opfattelse afspejlede det strafniveau, der hidtil havde været i voldssager, ikke i tilstrækkelig grad den krænkelse, som ofrene blev udsat for. Med strafskaerpelsesloven fra 2002 blev der således lagt op til en generel forhøjelse af straffene for bl.a. vold.

Siden strafskaerpelseslovens ikrafttræden har Rigsadvokaten løbende fulgt udviklingen i retspraksis, bl.a. vedrørende straffene for vold. Rigsadvokaten har senest i sommeren 2007 slået fast, at de forudsatte strafskaerpelser er slået igennem i retspraksis, således at der nu fastsættes højere straffe for vold, end før regeringen trådte til.

Jeg har med andre ord stor sympati for den grundlæggende holdning, der ligger bag beslutningsforslaget, nemlig at vi skal se meget alvorligt på voldskriminalitet. Det er en holdning, der er i fin overensstemmelse med den hårde og markante kurs, som regeringen har stået for på det område. Når det gælder det nærmere indhold i beslutningsforslaget, må jeg imidlertid sige, at der lægges op til en ordning, hvor man rent juridisk vil blande nogle ting sammen, som ikke kan og ikke bør blandes sammen.

Som nævnt lægger forslagsstillerne op til, at man bør overveje en ordning, hvor ejendomsfunktionærer bliver omfattet af de bestemmelser i straffeloven, der bl.a. omfatter vold mod offentligt ansatte som f.eks. politifolk. Det er som bekendt sådan, at straffeloven indeholder nogle almindelige bestemmelser om straf for vold i § 244 og § 246 og en almindelig bestemmelse om straf for trusler i § 266. Disse bestemmelser er almindelige i den forstand, at de som udgangspunkt finder anvendelse, uanset over for hvem og i hvilken sammenhæng forholdet er begået.

Derudover har straffeloven på forskellige områder en række mere specifikke bestemmelser, herunder § 119 og § 121, om bl.a. straf for vold og trusler mod offentligt ansatte. Disse to bestemmelser – og det er vigtigt – indebærer en særlig strafferetlig beskyttelse af personer, som det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv. Det er nok værd at nævne, at bestemmelserne ikke er udtryk for, at det må betragtes som en større krænkelse for f.eks. en po-

litibetjent at blive udsat for vold, end det er for andre at blive udsat for den samme vold. Det er *altid* en alvorlig krænkelse at blive udsat for vold og trusler, og det gælder, uanset hvem offeret er.

Den særlige strafferetlige beskyttelse for offentligt ansatte, som fremgår af straffeloven, er udformet på baggrund af nogle hensyn, der bl.a. knytter sig til behovet for særligt værn vedrørende offentlige myndigheders muligheder for at varetage deres opgaver og funktioner. Vold og trusler mod offentligt ansatte er således ikke alene et angreb på og en krænkelse af det enkelte offer, f.eks. af den politibetjent, der bliver offer for vold, der er også tale om en krænkelse af samfundets behov for og interesse i, at offentligt ansatte og offentlige myndigheder kan varetage deres særlige opgaver og funktioner; det gælder f.eks. samfundets grundlæggende interesse i, at politiet har mulighed for at løse sine opgaver og medvirke til at håndhæve generel lovgivning.

Dette kommer også til udtryk i straffelovens § 119 på den måde, at det også er en overtrædelse af bestemmelsen, hvis en person lægger hindringer i vejen for f.eks. en politibetjents arbejde, selv om der ikke er anvendt vold eller trusler. Hertil kommer, at personer, der optræder som repræsentanter for offentlige myndigheder, i kraft af deres stilling ofte vil være særlig udsat for angreb og derfor har behov for et ekstra værn mod den risiko for overfald og forulempelse, som denne funktion medfører.

På den baggrund er der efter min opfattelse ikke grundlag for at udvide f.eks. straffelovens § 119 til også at omfatte privat virksomhed, som ikke direkte kan sidestilles med udførelse af et offentligt erhverv, f.eks. private ejendomsfunktionærer.

Jeg vil gerne understrege, at dette på ingen måde er udtryk for, at jeg ser mindre alvorligt på vold og trusler mod andre erhvervsgrupper end mod offentligt ansatte. Den gældende straffelov sikrer faktisk en bedre beskyttelse også af andre erhvervsgrupper end af offentligt ansatte. Ud over den almindelige forhøjelse af straffen for vold, som regeringen som nævnt tog initiativ til i 2002, fastslår straffeloven, at det ved strafudmålingen i en voldssag skal tillægges betydning, en skærpende omstændighed, at forholdet er begået over for en person under dennes udøvelse af sit arbejde – også i tilfælde, hvor ofret ikke falder ind under gruppen af offentligt ansatte, som er omfattet af den særlige bestemmelse i § 119. Efter straffeloven kan straffen for vold således

forhøjes med indtil det halve, når den er begået over for en person, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold.

Denne bestemmelse, der blev indført i straffeloven i 1994, tog oprindeligt sigte på vold mod taxachauffører, læger og sygeplejersker, der kører vagt på alle døgnets tidspunkter. I retspraksis er bestemmelsen dog også anvendt på andre privatansatte, som efter karakteren af deres arbejde er særlig udsat for vold; dette gælder f.eks. kontrollører ved fodboldkampe, falckreddere, dørmænd, butikskontrollanter osv. Det afhænger af den konkrete vurdering af de opgaver, som en person udfører, om han eller hun, som der står i § 247, stk. 2, efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold.

Kl. 12.37

Det har også alvorlige konsekvenser at overfalde de pågældende ejendomsfunktionærer med vold eller trusler, for selv om ejendomsfunktionærer ikke er omfattet af straffelovens § 119 og normalt heller ikke af § 247, så følger de almindelige principper for strafudmåling, nemlig at det afhænger af de konkrete omstændigheder. Det kan føre til en skærpet straf, hvis en lovovertrædelse, f.eks. i form af vold eller trusler, er begrundet i ofrets udførelse af sit erhverv.

Så jeg vil gerne slå fast, at vold og trusler mod ejendomsfunktionærer er noget, som man allerede efter den gældende straffelov kan og bør se meget alvorligt på. Som jeg nævnte, er der allerede efter de gældende strafudmålingsprincipper mulighed for at udmåle en skærpet straf i tilfælde, hvor personer, som ikke er omfattet af de særlige regler i straffelovens § 119 eller § 247, udsættes for vold, trusler eller lignende, som er begrundet i den pågældendes udøvelse af sit erhverv.

Jeg tror, at det vil være af interesse for Folketinget, hvis vi i forbindelse med behandlingen af dette beslutningsforslag får det faktiske strafudmålingsniveau i disse sager nærmere belyst, og jeg vil derfor være indstillet på at bede Rigsadvokaten om en redegørelse for retspraksis.

For at sammenfatte regeringens holdning: Af de grunde, som jeg netop har været inde på, kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget. Vold og trusler er i enhver sammenhæng fuldstændig uacceptabelt, og som nævnt har domstolene allerede efter de gældende regler mulighed for at fastsætte en skærpet straf i de tilfælde, hvor f.eks. en ejendomsfunktionær bliver udsat for vold eller trusler i forbindelse med sit arbejde. Jeg vil være indstillet på at iværksætte en nær-

mere undersøgelse af strafniveaulet i sådanne sager.

Kl. 12:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 12:38

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret.

Det er jo en genfremsættelse, som ministeren også sagde, og vi har tidligere fra Socialdemokraternes side rejst det her spørgsmål og haft en dialog med tidligere justitsminister Lene Espersen her i salen. Fru Lene Espersen var som minister meget positiv, men lagde dog ikke op til at ville bakke op om forslaget, men vi indledte en proces, hvor vi skulle have et udvalgsarbejde, og vi gik i gang med at stille nogle spørgsmål. Så kom valget, sagen døde ud, og det kom aldrig til nogen afklaring. Derfor har vi genfremsat forslaget.

Der er en ting, jeg godt vil spørge den nye minister om, for det, vi beder om, er jo ikke kun, at der skal tages stilling til, om ejendomsfunktionærer skal nyde godt af bestemmelsen i straffeloven om offentligt ansatte, det er lige så meget, at vi gerne vil have, at der kommer et udvalgsarbejde, som skal se på, om ikke det var en god idé at kigge på de faggrupper, der altså nyder den her særlige beskyttelse.

Jeg synes, det er lidt misvisende, når justitsministeren hele tiden bliver ved med at sammenligne ejendomsfunktionærerne med politibetjente, når forskellige grupper som fogeder, folkeskolelærere, buspersonale, kontorpersonale og parkeringsvagter altså også er omfattet af de her særlige bestemmelser. Det, det her drejer sig om, er jo i virkeligheden ikke så meget straffen, det drejer sig om anerkendelse af de mennesker, som udfører et utrolig vigtigt arbejde. Kan ministeren ikke se, at det kunne have en vigtig funktion, hvis man sagde: Vi anerkender jeres arbejdsindsats, og vi sidestiller jer med dem, som vi i øvrigt har, der udøver de her offentlige hverv?

Kl. 12:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:40

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

En hvilken som helst form for vold er uacceptabel, men det er også vigtigt, at retsstaten beskytter offentligt ansatte mod trusler og vold. Politibetjenten er relevant, det er socialrådgiveren og

læreren også, for de udøver deres erhverv på vegne af samfundet, men alle, der udsættes for vold, er udsat for en uacceptabel behandling, og der handler det om, at politiet får fat i dem, som udøver volden, og straffer dem.

Men som jeg nævnte, er der altså mulighed for ifølge straffeloven at lægge 50 pct. oven i straffen, når den er begået mod en person, der efter karakteren af sit arbejde er særligt udsat for vold, og det kan f.eks. også være tilfældet for ejendomsfunktionærer.

Så det, jeg vil foreslå, og som jeg synes er den relevante, saglige måde at gøre det på, er, at vi beder Rigsadvokaten om at undersøge praksis på området. Før man forhøjet med op til 50 pct., og hvem får forhøjet med op til 50 pct.? Det synes jeg ville danne et godt grundlag for en videre diskussion af netop den her problematik.

Kl. 12:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Fru Karen Hækkerup for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 12:41

Karen Hækkerup (S):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at jeg synes, det er en rigtig god idé, at man får kigget på, hvordan straffen ser ud. Men det her handler fra Socialdemokraternes side ikke kun om straffelængde. Det her handler om at anerkende en gruppe medarbejdere; det handler om at kigge på, om ikke den personkreds af medarbejdere, som udøver arbejde for det offentlige, skal have den her særlige form for beskyttelse.

Vi har jo allerede udvidet kredsen til ikke længere kun at være politibetjente og sygeplejersker og skolelærere. Kredsen er blevet en del udvidet, og grunden til, at Socialdemokraterne synes, at især ejendomsfunktionærer springer i øjnene som nogle, der mangler på listen, er jo i særdeleshed, at de udfører så utrolig mange boligsociale opgaver. De arbejder tit steder, hvor arbejdsmiljøet er hårdt, de er tit udsat for trusler, de er også udsat for vold, og de går tit ind og er spydspids for det offentlige og påtager sig en hel masse opgaver. Derfor synes jeg, at det ville være naturligt, at man i et udvalgsarbejde kiggede på, om ikke lige præcis ejendomsfunktionærer i virkeligheden på mange måder er at sidestille med dem, som udfører det her offentlige arbejde.

Man skal altså huske på, at det i nogle boligforeninger er helt op til 100 pct. af dem, der bor der, der er anvist fra en kommune, og så ved jeg ikke rigtig, hvor meget tættere man skal være på

at være offentlig, for at man er rigtig offentlig – ifølge justitsministeren.

Kl. 12:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det justitsministeren.

Kl. 12:42

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg kan kun gentage, at vold mod ejendomsfunktionærer er fuldstændig uacceptabelt, det vil vi ikke acceptere. Men der er som sagt i straffeloven mulighed for, at man kan forhøje straffen med op til 50 pct., og jeg vil foreslå, at vi får Rigsadvokaten til at undersøge praksis på det her område. Det er vigtigt, at der i straffelovens § 119 er et værn for offentligt ansatte og folk, som udøver tjeneste for det offentlige, mod at blive udsat for trusler og vold. Det er en beskyttelse af vores retssamfund, det er en beskyttelse af vores demokrati.

Så er det sådan, at det er en skærpende omstændighed, hvis man udøver vold imod en person, som passer sit arbejde. Det er en rimelig paragraf i straffeloven, og der skal vi se på, hvor meget den bliver brugt, og hvem den er blevet brugt over for. Når Rigsadvokaten har fået lavet den undersøgelse, må vi tage stilling til, om der er brug for yderligere skridt.

Kl. 12:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til justitsministeren, og vi går i gang med ordførerne. Den første ordfører er Venstres ordfører, fru Marion Pedersen.

Kl. 12:43

(Ordfører)

Marion Pedersen (V):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg ligesom ministeren anser den grundlæggende holdning bag beslutningsforslaget for at være meget positiv, fordi den sætter fokus på et yderst vigtigt område, nemlig vold, som personer bliver udsat for, blot fordi de passer deres daglige arbejde. Det er en holdning, som i øvrigt går fint i tråd med den politik, som Venstre og regeringen har ført på området siden 2001.

Det er en politik, som har muliggjort, at regeringen har kunnet gennemføre markante stramninger på området. Ud over den almindelige forhøjelse af straffen for vold, som blev gennemført i 2002, og som ministeren også omtalte, er der også sket betydelige skærper af straffen, når personer bliver udsat for vold i udøvelsen af deres arbejde. Det er skærper, som netop er sket, fordi vi i Venstre tager stærkt afstand fra

alle former for voldsudøvelse. Der er tale om stramninger, som ifølge Rigsadvokaten, der løbende har fulgt udviklingen, faktisk også har virket i praksis. Rigsadvokaten har fastslået, at der nu gives højere straffe for vold, end før denne regering kom til. Disse skærper gavner altså også de ejendomsfunktionærer, som beslutningsforslaget tager sit afsæt i.

Efter Venstres opfattelse er der ikke sket betydelige ændringer på området, siden vi sidst behandlede forslaget i 2007. Som nævnt i debatten i 2007 mener Venstre ikke, at der er belæg for at udvide straffelovens § 119 og 121 til også at omfatte ejendomsfunktionærerne. Disse paragraffer beskytter personer, der udøver offentlig myndighed, og det er dette begreb, offentlig myndighed, som forslagsstillerne ønsker også skal være gældende for i hvert fald ejendomsfunktionærer. Venstre anerkender, at mange ejendomsfunktionærer i den almene boligsektor yder en betydelig og værdifuld indsats på det boligsociale område, men offentlig myndighed udøver de altså ikke. De skal derfor efter vores opfattelse ikke omfattes af de omtalte paragraffer.

Derfor er det også værd at nævne, at Venstre heller ikke mener, at det er nødvendigt at lade denne gruppe være omfattet af de ovennævnte paragraffer, hvis formål er, og det fremgår tydeligt af beslutningsforslaget, at det skal være særlig straffeskærpende, hvis man udøver vold mod ejendomsfunktionærer, på samme måde, som det er særlig straffeskærpende at udøve vold mod eksempelvis en politibetjent. Vi mener ikke, at det er nødvendigt, fordi den omtalte mulighed for straffeskærpende allerede findes i straffelovens § 147, som siger, at hvis man i forbindelse med udøvelsen af sit erhverv bliver udsat for vold, er det i sig selv en straffeskærpende omstændighed. Der findes altså allerede mulighed for straffeskærpende mod de personer, der udøver vold mod personer i tjeneste som f.eks. ejendomsfunktionærer.

Selv om Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget, vil jeg gerne understrege, at vi i Venstre anser vold og trusler i enhver sammenhæng for at være fuldstændig uacceptabelt, og at vi med skærpen af strafferammen for vold i al almindelighed siden 2002 har vist, at der ikke blot er tale om ord, men at der faktisk også findes handling bag vores ord. Derfor er jeg også glad for afslutningen af ministerens tale, hvor ministeren lovede, at han ville undersøge doms praksis på lige netop dette område.

Kl. 12:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 12:47

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil spørge, om Venstres ordfører er opmærksom på, at Arbejdstilsynet for nogen tid siden udpegede ejendomsfunktionærerne til at være en af ti særlig udvalgte medarbejdergrupper, som det er særlig farligt at være en del af. Man har vurderet, at ejendomsfunktionærområdet altså er særlig farligt, og Arbejdstilsynet siger selv, at der skal være fokus på at forbedre ejendomsfunktionærernes vilkår.

Jeg vil gerne, når Venstres ordfører afviser at ville inddrage ejendomsfunktionærerne under den særlige beskyttelse, fordi de ikke udfører offentligt hverv, opfordre til, at man tænker over, at ejendomsfunktionærerne i en boligforening – hvor der kun bor folk, som er anvist af kommunen, hvor ejendomsfunktionæren udfører et ekstremt vigtigt arbejde for at få dagligdagen til at fungere, og hvor der kan være rigtig mange vanskelige beboere – står midt i skudlinjen hver eneste dag. De beder selv om at blive omfattet af de her regler. De beder ikke kun om det på grund af straflængden, men de beder også om det på grund af anerkendelsen.

Kan Venstres ordfører ikke se, at det ville være en håndsrekning til og en anerkendelse af de 5.000 ejendomsfunktionærer, som altså dagligt arbejder og udfører en kæmpe indsats, men som vi herinde lidt rynker på næsen af og siger ikke er fine nok til at få beskyttelse?

Kl. 12:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 12:48

Marion Pedersen (V):

Jeg tror ikke, der er nogen i Folketinget overhovedet, der rynker på næsen af det eller mener, at det, de udfører, ikke er fint nok, og at de af den grund ikke skal med ind under de paragraffer, vi taler om. Jeg tror, der er tale om, at man herinde meget gerne fortsat vil skelne – det er i hvert fald Venstres holdning – mellem offentlige myndigheder, altså at man er direkte ansat i det offentlige, og ikkeoffentlige hverv. Jeg så godt Arbejdstilsynets bemærkninger, men så kunne man jo snart sagt lade en hvilken som helst arbejdsplads omfatte af det lovforslag, og det er vel ikke det, forslagsstillerne ønsker sig.

Kl. 12:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Karen Hækkerup for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 12:49

Karen Hækkerup (S):

Det er jo dem, som udfører offentligt hverv, dem, som har med mennesker at gøre, som måske er i nogle særlig spidsbelastede situationer, hvor trusler og vold forekommer mere ofte, end det gør på alle mulige andre arbejdspladser. Ejendomsfunktionærerne løfter en kæmpe social opgave, og de fortjener vores anerkendelse og beskyttelse. Når de beder om at blive omfattet af de her regler, er det ikke kun på grund af den strafskærpende omstændighed, så er det for at blive anerkendt. Og den anerkendelse synes jeg ikke man kan være bekendt at afvise at give dem.

Hvis en buschauffør kører forbi et boligområde, er han beskyttet. Hvis fogeden går ind i et boligområde og banker på døren, er han beskyttet. Hvis skolelæreren kommer for at holde samtale, er han beskyttet. Hvis en anden offentligt ansat kommer, er han eller hun også beskyttet.

Men dem, der går rundt i de her boligområder og arbejder der dag ud og dag ind, som tager mange kampe, og som virkelig gør en forskel for at sikre, at trygheden er til stede i de boligområder, hvor massevis af mennesker bor – og for de flestes vedkommende jo lever godt og har det godt, men hvor der altså også er skæve eksistenser – er der ingen beskyttelse af. Og jeg kan ikke forstå, at man vil afvise at tage dem med.

Kl. 12:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak for bemærkningen. Og så er det ordføreren, værsgo.

Kl. 12:50

Marion Pedersen (V):

Tak. Jamen jeg må endnu en gang henvise til det, ministeren også var inde på, nemlig at der sådan set er mulighed for at lægge 50 pct. oven i straffen, hvis der er særlig skærpente omstændigheder, og det mener jeg må være nok. Jeg mener, at man fortsat skal skelne skarpt mellem offentlig myndighed og ikkeoffentlig myndighed.

Kl. 12:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:51

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Dansk Folkeparti ser positivt på Socialdemokraternes forslag om at revidere den persongruppe, der beskyttes af §§ 119 og 121 i straffeloven. Disse paragraffer beskytter særlig personer som politifolk, folkeskolelærere og andre, der udfører et offentligt hverv af enten retsmæssig eller social karakter.

Her finder vi det relevant at se på, om persongruppen bør udvides til at gælde ejendomsfunktionærer, som Socialdemokraterne særligt nævner i beslutningsforslaget. Men vi finder det også centralt at undersøge, om andre persongrupper kan være relevante at medtage i den gruppe, som nyder beskyttelse af de særlige paragraffer, §§ 119 og 121, om vold eller lignende mod personer, som handler i offentlig tjeneste eller hverv.

For Dansk Folkeparti er det endvidere vigtigt, at retspraksis angående strafudmålingen bliver undersøgt nærmere i forhold til de forskelle, der angiveligt vil være mellem straffelovens § 247, der skærper straffen for at overfalde en person, der efter karakteren af sit arbejde er særligt udsat for vold, og §§ 119 og 121, der skærper straffen, hvis der er tale om vold mod en person i offentlig tjeneste eller hverv.

Vi ønsker konsekvente straffe, og vi mener, det er vigtigt at pointere, at det skal være en skærpende omstændighed, hvis man overfaldes, blot fordi man har en bestemt funktion, en bestemt arbejdsuniform på eller et bestemt arbejde.

Ministeren nævnte i sin tale, at ministeren nu vil bede Rigsadvokaten om en redegørelse for retspraksis på området. Det finder vi positivt, da vi gerne vil have forholdet undersøgt til bunds, heriblandt hvilke forskelle der er på retspraksis mellem straffelovens § 247 og §§ 119 og 121.

Vi ser frem til den redegørelse, som ministeren vil iværksætte, og resultatet af den. Vi ser endvidere frem til udvalgsbehandlingen og går ind til denne med en positiv indstilling.

Kl. 12:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Nej, et øjeblik, der er en kort bemærkning. Fru Karen Hækkerup.

Kl. 12:53

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne takke for de positive tilkendegivelser. Jeg synes, det er dejligt, hvis vi kan finde fodslag om at sørge for, at det rent faktisk ender

med, at der bliver nedsat et udvalgsarbejde, som skal se på, hvad man kan gøre for at forbedre især ejendomsfunktionærernes retsbeskyttelse.

Jeg vil så endelig bare sige, at det – som Dansk Folkepartis ordfører sagde – er vigtigt at se, om der er andre personer, som skal være med. Det er jo lige præcis derfor, Socialdemokraterne foreslår et udvalgsarbejde, og at titlen slutter med »m.fl.«, for vi er meget opmærksomme på, at der sagtens kan være andre persongrupper, som vi skal have med.

Men jeg vil glæde mig til udvalgsarbejdet og takke for de positive takter fra Dansk Folkepartis side. Og så vil jeg bare sluttelig spørge, om Dansk Folkepartis ordfører er enig med mig i, at straf alene ikke er det, der her er afgørende, men at det også er afgørende, at man sender et signal til ejendomsfunktionærerne om, at man anerkender deres indsats ved at give dem den her ekstra beskyttelse.

Kl. 12:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:54

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil også gerne takke fru Karen Hækkerup. Jeg har også som ordfører noteret mig, at Socialdemokraterne i deres bemærkninger til beslutningsforslaget også har nævnt, at de ønsker at se på, om der er andre persongrupper, som skal være beskyttet af de paragraffer i straffeloven, §§ 119 og 121.

Hvad angår det her med at anerkende f.eks. ejendomsfunktionærer, giver jeg fru Karen Hækkerup helt ret i, at det er værdifuldt, når vi netop her taler om offentligt arbejde. Ejendomsfunktionærer deriblandt udfører jo bl.a. vigtigt socialt arbejde, så det er selvfølgelig vigtigt, og vi bør se på, at de kan få den anerkendelse på lige fod med andre.

Kl. 12:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er SF's ordfører, og det er fru Karina Lorentzen.

Kl. 12:55

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Det er en kendsgerning, at vold på arbejdspladserne er voldsomt stigende i de her år. Om det udelukkende skyldes en stigende anmeldelsestilbøjelighed, skal jeg ikke kunne sige noget sikkert om, men der er i hvert fald kommet gang i

at kunne dokumentere problemets omfang, som jeg mildest talt synes er dybt bekymrende.

En nærmere undersøgelse af problemets omfang vil sikkert også pege på, at mange af anmeldelserne vil ligge inden for erhverv, hvor der er en form for kontakt med klienter, beboere eller andre, som modtager en eller anden form for service. Det er disse hverdagens tjenende ånder, som har den største sandsynlighed for at blive udsat for aggressioner, tilråb og trusler.

Sidste gang, vi havde det her forslag om at sikre ejendomsfunktionærerne en beskyttelse på lige fod med en række andre offentligt ansatte oppe, havde justitsministeren stor forståelse for det, men havde ingen vilje til at se på Socialdemokraternes forslag. I SF mener vi derimod, at der er god grund til at efterse lovgivningen med jævne mellemrum. Der er mange faggrupper, der i de senere år i medfør af deres erhverv er blevet udliceret til privat regi, hvor de tidligere har været ansat i det offentlige.

Vi synes derfor, at der stadig væk er god grund til at etablere et udvalgsarbejde, som ser på afgrænsningerne af § 119 og § 121. Det sagde vi også ved førstebehandlingen af forslaget for et års tid siden, og det mener vi sådan set stadig væk, så vi støtter forslaget.

Kl. 12:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det den konservative ordfører, og det er hr. Tom Behnke.

Kl. 12:56

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Se, forslaget her er jo egentlig et meget velment forslag. Jeg kunne ikke lade være med at sidde og tænke lidt over det, idet der jo er tale om en genfremsættelse og det ville være så nemt bare at gå op og sige, at det er en genfremsættelse, at vi mener det, vi altid har ment, og at vi afviser forslaget, og så kunne jeg gå ned igen.

Men så sad jeg alligevel sådan og filosoferede lidt og spolede tilbage i historien og kom til at tænke på, at tilbage i 2002 sørgede den her regering jo for, at vi fordoblede strafferammen for vold. Altså, vi fordoblede simpelt hen strafferammen for vold efter § 244 og § 245, og det sendte jo det klare signal til domstolene, at vi ønskede, at man også ved strafudmålingen skærpede straffene ganske betydeligt. Og det var jo for vold i det hele taget, altså vold imod enhver, at vi ønskede en skærpelse. Det blev

gennemført i Folketinget, og det er så det, der er gældende praksis i dag.

Så kan man spørge sig selv: Hvem var det, der havde regeringsmagten før denne regering? Ja, da var der en socialdemokratisk ledet regering, og hvis man virkelig havde den intention, at man ville straffe vold hårdere, kunne man jo have gjort det dengang, men det gjorde man ikke. Til trods for at både Venstre og Konservative stillede det ene forslag efter det andet i Folketinget om skærpede straffe for vold, stemte Socialdemokratiet imod og imod og imod. Så fik vi regeringsmagten, og så gennemførte vi det, vi havde lovet vælgerne: Vi fordoblede strafferammerne.

Men selv om vi har gjort det, kommer Socialdemokratiet nu og siger, at lige i forhold til en speciel gruppe i samfundet ønsker man, at straffen skal skærpes yderligere. Det er jo egentlig lidt besynderligt, altså at man for det første ikke har benyttet sig af chancen for det, og at man for det andet slet ikke har opdaget, at vi rent faktisk har fordoblet straffen for vold.

Hvorfor har vi så gjort det? Det er, fordi vold er ganske og aldeles uacceptabelt. Vi vil ikke finde os i det, og de, der begår vold, skal straffes hårdt og konsekvent. Sådan er det, uanset om volden begås mod den ene eller den anden borger. Og det gælder så også, når vi taler ejendomsfunktionærer, ja, der skal vold selvfølgelig også straffes hårdere. Det er det, denne regering er gået ind for, og det er det, vi har gennemført.

Men så kommer spørgsmålet jo: Skal vold mod særlig ejendomsfunktionærer have sin egen særlige placering i straffeloven? Skal det nævnes ved navns nævnelser, at lige præcis når vi taler om ejendomsfunktionærer, skal der være en særlig skærpet straf? Det synes vi ikke, altså ikke ud over hvad der allerede er hjemmel til i straffeloven, for det er jo allerede i dag således, som justitsministeren har redegjort for, at hvis man bliver udsat for vold på grund af sit erhverv eller i forbindelse med sit erhverv, ja, så er det i sig selv en strafsættende omstændighed. Altså, hvis en ejendomsfunktionær, som f.eks. i forbindelse med en udsættelsesforretning eller lignende skal hjælpe til, dér bliver udsat for vold, er det i sig selv allerede i dag en strafsættende omstændighed.

Men skal der så yderligere være sådan en strafsættende foranstaltning med dobbelt op, således at man f.eks. sammenligner med politibetjente eller andre offentligt ansatte, som jo har deres egen særlige paragraf? Ja, der har vi fra

konservativ side den opfattelse, at det rent juridisk ikke er en hensigtsmæssig måde at bevæge sig fremad på. Hvis man ønsker, at vold mod ejendomsfunktionærer skal straffes hårdere, ja, så skal man følge denne regering, der har skærpet straffen for vold i det hele taget. Og så skal man huske at læse alle paragrafferne i straffeloven og ikke kun nøjes med at læse til § 119 – eller for så vidt også § 121 – men læse lidt længere og så konstatere, at vold mod ejendomsfunktionærer faktisk allerede i dag er en straffskærpende omstændighed, og at der skal straffes hårdere i de tilfælde, hvis volden er begået, mens vedkommende udøver sit erhverv som ejendomsfunktionær.

Jeg kan så forstå, at justitsministeren oven i købet her fra Folketingets talerstol har givet udtryk for, at det jo kunne være interessant lige at se på, hvordan det så står til derude. For en ting er, at vi har lavet nogle paragraffer, at vi har nogle intentioner politisk, men hvordan går det med at sørge for, at de her straffe bliver udmålt på den måde, vi ønsker? Og der vil justitsministeren få afdækket, hvordan retspraksis er. Det glæder vi os meget til at se på. Vi glæder os til at se, om ikke det er rigtigt, at det er på den måde. Og hvis det ikke er tilfældet, ja, så har vi en ny situation, for så kan man sige, at domstolene ikke helt lever op til det, som vi egentlig havde af intentioner, da vi lavede den lovgivning, vi lavede, altså, nu taler jeg om straffelovens § 247 – så langt er jeg nået på nuværende tidspunkt.

Så på bundlinjen står der, at vi ikke kan støtte Socialdemokratiets forslag her, uanset at vi er helt enige i, at enhver form for vold er uacceptabel, herunder selvfølgelig også vold begået mod ejendomsfunktionærer. Det skal man ikke gøre, og hvis man gør det alligevel, skal man straffes hårdt og konsekvent.

Kl. 13:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Det giver anledning til en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:01

Karen Hækkerup (S):

Ja, jeg bad om ordet allerede i starten af den konservative ordførers indlæg, fordi jeg syntes, det var ganske voldsomt at måtte høre på, at hvis vi ville have gjort noget ved det, så kunne vi bare have gjort noget ved det tilbage i 2001 eller i 1990'erne, 1980'erne eller 1970'erne. Nu er der tale om et problem, som er stigende. Der er tale om et problem, som er meget, meget mere alvorligt nu, og som vi derfor ønsker at sætte fo-

kus på. Når den konservative ordfører står og bryster sig af, at man har stemt for straffskærpelserne, vil jeg bare sige, at det gjorde Socialdemokraterne jo sådan set også, fordi vi ikke syntes, at det niveau, der var, var rimeligt, og vi støttede den voldspakke, der kom.

Men der må man altså lige vende den om og spørge: Har den politik, som regeringen har fulgt, virket, sådan at der i dag er færre børn og unge, der begår kriminalitet? Nej, det har den da ved gud i himlen ikke. Der er lige kommet en statistik for 2007, som viser, at under den borgerlige regering er kriminalitet begået af børn mellem 10 og 15 år steget med 115 pct. Så jeg synes, at man skal passe på med at stå og bryste sig af, at man har haft alle de rigtige svar. Man har kun reguleret de straffskærpende omstændigheder. Man har fuldstændig svigtet den forebyggende indsats, den sociale indsats med at løse integrationsproblemerne, og det er derfor, der er så store problemer også i nogle af de her boligområder. Derfor synes jeg, det ville være godt, hvis De Konservative ville tænke sig om og sige, at de gerne ville være med til at anerkende ejendomsfunktionærerne.

Kl. 13:03

Formanden:

Jeg vil lige sige til fru Karen Hækkerup, at uanset hvem der er i himlen, anråber vi dem ikke. Ordføreren.

Kl. 13:03

Tom Behnke (KF):

Se, det er jo fuldstændig rigtigt, at da vi fik en borgerlig regering, som havde modet til at fremsætte forslag om fordobling af strafferammerne for vold, stemte Socialdemokratiet for. Det er jo dejligt, det er jo godt, og sådan skal det være. Altså er vi enige om, at vi skal straffe vold hårdere. Så langt så godt.

Men hvis man ser på strafudmålingen for vold begået mod en ejendomsfunktionær under en socialdemokratisk ledet regering og under en borgerligt ledet regering, kan man se, at straffen i dag er dobbelt så høj. Så vi har altså gjort noget i forhold til den her gruppe, men ikke kun den her gruppe. Vi har gjort noget, hvad angår alle former for vold.

Det, som Socialdemokratiets forslag går ud på, er altså at ændre strafproportionerne. Altså, der er en særlig gruppe i det her samfund, i forhold til hvem der ikke bare skal være tale om en straffskærpende foranstaltning, men en særlig straffskærpende foranstaltning. Det er det, vi er uenige i. Nu lyser den røde lampe om lidt, men

jeg kan henvise til det, som justitsministeren klart og tydeligt har redegjort for, med hensyn til hvorfor der er juridiske betæneligheder ved at gøre det.

Kl. 13:04

Formanden:

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:04

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne endnu en gang påpege, at det her ikke udelukkende handler om straf. Det her handler om at anerkende 5.000 medarbejdere, som knokler ude i de boligsociale afdelinger, som er varmemestre, som er ejendomsfunktionærer, og som sørger for, at livet leves og fungerer i nogle af de parallelsamfund, som bl.a. den borgerlige regering har lukket øjnene fuldstændig for.

Der er stor variation inden for det boligsociale område, det fungerer meget forskelligt, og beboersammensætningen er meget forskellig rundt omkring, men nogle steder er der alvorlige problemer. Nogle steder bor der stort set kun mennesker, som er anvist af kommunen, og så må man da bare spørge sig selv: Hvad er forskellen på at være offentligt ansat og at varetage en opgave, hvor man sørger for, at livet leves og fungerer med maksimal sikkerhed og tryghed for de beboere, der bor der, på trods af at det er problematiske beboere, som måske har mange problemer med i bagagen, som bor der? Jeg kan ikke forstå, at Det Konservative Folkeparti ikke vil være med til at anerkende, at den indsats, som ejendomsfunktionærerne gør, ligger så tæt op ad de offentlige ansattes, som den overhovedet kan.

Kl. 13:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:05

Tom Behnke (KF):

Vi anerkender bestemt den indsats, der bliver ydet af ejendomsfunktionærerne. Vi anerkender alle borgere i dette samfund. Vi har den opfattelse, at vold er og bliver uacceptabelt, og at det skal straffes hårdt og konsekvent. Det var derfor, denne regering fordoblede strafferammerne for vold – med tilslutning fra Socialdemokratiet, og det takker vi for. Men det var denne regering, der sørgede for virkelig at sætte foden ned og sige: Vi vil ikke finde os i det. Det har så betydet, at der i dag er langt flere, der anmelder vold, for nu har det som ringe i vandet bredt sig ud i samfundet, at man ikke vil finde sig i vold. Derfor

ser vi i dag langt flere anmeldelser af vold. Det kan man også se i statistikkerne.

I forhold til specielt de unge skal man også huske på, at af de statistikker, der er nu, fremgår det, at der er kommet væsentlig flere unge, hvilket forklarer en stor del af den stigning, der er sket. At der er flere unge, behøver ikke nødvendigvis at betyde, at procentandelen bliver større, men antallet kan jo af den grund godt blive større. Så lad os se på de faktuelle forhold. Denne regering vil ikke finde sig i vold. Vi mener, at det skal straffes hårdt og konsekvent, og derfor har vi lavet den lovgivning, vi har.

Kl. 13:06

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil vende tilbage til det, forslaget egentlig handler om, frem for den sådan mere generelle retspolitiske debat. Man kan vel også sige, at hvis det, som den konservative ordfører sagde, skal stå til troende, kan vi hurtigt blive arbejdsløse, for hvis det, at lovene er indrettet, som de er, skulle gøre, at det ikke er muligt at foreslå andre ting, kan man sige, at der ikke er meget grund til at bevare Folketinget.

I den ånd synes jeg egentlig også, at det, der foreslås af Socialdemokraterne, nemlig at nedsætte et udvalgsarbejde med henblik på en ændring af afgrænsningen af personkredsen, der er omfattet af straffelovens § 119 og § 121, sådan set er en meget fremkommelig måde at gå til den her problemstilling på.

Når vi fra Det Radikale Venstres side støtter forslaget, hvilket vi også gjorde, da det blev fremsat i 2006-07-samlingen, er det, fordi vi synes, at det er en udmærket måde at gå til arbejdet på. Det er helt åbenbart, at der er en problemstilling. Det har fru Karen Hækkerup jo redegjort for med sine spørgsmål. Derfor synes vi, at det er rimeligt i sådan et udvalgsarbejde at undersøge, om der er noget her, der kræver, at man enten udvider personkredsen omkring § 119 og § 121 eller gør andre tiltag, der kan være med til at styrke beskyttelsen af de her personer.

Nu sad jeg lige og læste lidt af debatten igennem fra sidste gang, forslaget var fremme. Her synes jeg sådan set, at den daværende justitsminister var relativt imødekommende i den forstand, at hun jo anerkendte, at netop § 247 ikke

beskytter ejendomsfunktionærer. Den beskytter taxachauffører og lignende. Derfor synes jeg, at man skal være lidt mere åben og sige: Lad os dog sætte kloge folk til at se på, om der her er en reel problemstilling, og om løsningen er den, som Socialdemokraterne lægger op til, nemlig at udvide personkredsen.

Det har vi ikke taget stilling til på det foreliggende grundlag, men vi synes bare, at der er tilstrækkelig begrundelse for, at der her er en reel problemstilling, at det er rimeligt at nedsætte et udvalg til at kigge nærmere på det. Det synes vi er en udmærket måde at gribe det her an på, og vi synes egentlig, at der burde kunne samles bred tilslutning i Folketinget til, at vi får afklaret den her problemstilling på denne vis. Derfor kan vi støtte beslutningsforslaget, som vi også kunne sidste gang, det var fremsat.

Kl. 13:08

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 13:08

(Ordfører)**Frank Aaen (EL):**

Det er indlysende, at der er problemer for mange grupper som ejendomsfunktionærer, buschauffører, social- og sundhedsassistenter og sagsbehandlere. Det er grupper, der udsættes for trusler og vold i forbindelse med deres arbejde. Derfor er problemet jo alvorligt. Spørgsmålet er, om det, der peges på, og om den retning, der peges på her, er det rigtige.

Vi har ikke den opfattelse, at trusler om højere straf vil hjælpe noget som helst. Vi har den grundlæggende opfattelse, at der i de situationer, hvor den her form for vold opstår, er tale om en affektreaktion. Der er tale om beruselse, der er tale om mange andre ting, der gør, at det menneske, der udøver vold, ikke et sekund overvejer, om strafferammen nu er den ene eller den anden, men gennemfører volden – desværre.

Jeg tror, at hvis man skal gøre noget effektivt på det her område, skal man i stedet for at bruge ressourcerne på længere fængselsophold bruge dem på konflikthåndtering. Hvordan lærer de her mennesker, der kommer ud i de her situationer, at håndtere en konflikt, så den ikke eksploderer? Situationerne skal forebygges, ved at folk har råd til huslejen, ved at vi sørger for, at der igen er råd til at lave boligsocialt arbejde, hvor man tager fat i de mennesker, som man ved en

gang imellem eksploderer, så man altså på den måde forebygger volden, i stedet for at tro, at højere strafferammer gør noget som helst forebyggende i den forbindelse.

Jeg tror i det hele taget, at man skal overveje, om det samfund, vi er ved at udvikle, i tilstrækkelig grad bygger på respekt og på det med at inddrage folk som en del af fællesskabet. Der er måske nogle samfundsmæssige tendenser, som går i den modsatte retning. Det synes vi måske nok at man i høj grad burde overveje, men det ligger selvfølgelig lidt uden for selve forslaget her.

Men hvis det er sådan, at man vil gøre noget – det bør man gøre – ved den vold, som der peges på i beslutningsforslaget, har vi altså nogle andre forslag end det om at øge strafferammerne.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Den næste ordfører er hr. Villum Christensen.

Kl. 13:11

(Ordfører)**Villum Christensen (LA):**

Efter vores opfattelse er der her tale om en medarbejdergruppe, som arbejder på risikofyldte områder.

Jeg synes, at vi efterhånden ser et samfund, hvor det, at man er offentligt ansat, og det, at man er privat ansat, flyder mere og mere sammen. Derfor mener jeg også, at en argumentation, som primært knytter sig til, hvor man får lønsedlen fra, frem for at knytte sig til, hvilken karakter arbejdet har, ikke rigtig holder i nutidens Danmark.

Vi ser, hvordan kommuner sætter boligsocialt arbejde i gang helt ude i boligforeningerne, hvor der sidder socialrådgivere og jobkonsulenter og arbejder næsten side om side med ejendomsfunktionærer. Derfor har jeg meget svært ved at forstå den meget strikse og lidt rigide juridiske argumentation, som handler om, at det altså nu er offentligt myndighedsarbejde, der afgør, om man skal have den ekstra retsbeskyttelse eller ej.

Der er således rigtig mange gode argumenter for at undersøge det her problem nærmere, så jeg synes, at det er et rigtig godt forslag, vi her ser. Vi kan støtte det videre arbejde med at finde ud af, om der er en større eller mindre gruppe, som i praksis arbejder på mere risikofyldte områder i de job, de udøver, frem for det mere rigide spørgsmål om, hvor fra man får sin lønseddel.

Kl. 13:12

Formanden:

Tak til hr. Villum Christensen. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 13:13

(Ordfører for forslagstillerne)

Karen Hækkerup (S):

Tak for ordet og tak for en, synes jeg, utrolig god debat. Jeg har været meget begejstret for at sidde og notere små plusser og minusser på min seddel, og jeg kan jo konstatere, at der er flest plusser ved flest mandater, så hvis partierne gør, som de siger her under debatten, og vil gå positivt til udvalgsarbejdet, kan vi måske ende med rent faktisk at få forslaget vedtaget.

Venstre og Konservative vil ikke være med, og det ville de heller ikke sidst. Man får nogle gange lidt den opfattelse, at det bare er sådan, at regeringen ikke vil noget som helst, hvis det ikke er noget, den selv har fundet på, og når den skal argumentere for, hvorfor den ikke vil, bliver den ved med at sige: Jamen det var jo megét værre, inden vi kom til dengang i 2001. Men, venner, vi er jo nået videre; der er løbet meget vand i stranden siden da, og de problemer, vi står med i samfundet i dag, kan hverken matches af den lovgivning, der var tilbage i 2001, eller af de initiativer, den nuværende regering har taget, inden den gik fuldstændig i stå. Verden stoppede ikke i 2002. Der er sket utrolig mange ting, også ude i boligområderne, og jeg synes, der er behov for, at man går ind og kigger på, om man skal yde en særlig beskyttelse af ejendomsfunktionærer.

Enhedslisten afviste vores forslag med en kommentar om, at der var behov for andre ting. Jeg vil gerne sige, at jeg faktisk er enig med Enhedslisten i betragtningerne. Straf er ikke et mål i sig selv i den her sag. Det, det drejer sig om, er at anerkende de mennesker, som arbejder ude i de boligsociale områder, og give dem det klap på skulderen, at vi herindefra siger, at vi anerkender deres indsats. Vi ved godt, at det ikke altid er nemt. Vi ved godt, at de nogle gange står i nogle svære situationer.

Det jo ikke sådan, at alle beboere i den offentlige sektor udgør et problem. Der bor rigtig mange mennesker, som har det godt, som elsker at bo der, som lever og ånder for stedet og er rigtig lykkelige for det. Jeg er selv vokset op i et boligsocialt område, hvor der sådan set ikke var den slags problemer. Men der er nogle steder, hvor vi har ghettoer, der er nogle steder, hvor vi

har parallelsamfund, hvor der altså er store, store problemer, og hvor man ikke går ind og hjælper nok.

Så jeg vil gerne sige til Enhedslisten, at selv om de ikke vil være med nu, og selv om der måske alligevel kommer et flertal for forslaget, vil jeg gerne bakke op om det, Enhedslisten sagde, nemlig at straf alene ingen forskel gør. Der er behov for, at der kommer konflikthåndtering ud til nogle af de her områder. Der er behov for, at man får bekæmpet fattigdommen. Vi har lige hørt, at der under den her regering er kommet 9.000 børn mere, som lever i fattigdom. Vi ved altså godt, at nogle af dem, som kommer ud i problemer, er nogle af dem, der lever fattigt, og de kommer ud i problemer, fordi de er så belastede, som de er. Det er hårdt at være fattig. Vi ved også, at der er misbrugsproblemer, som ikke bliver håndteret, og vi ved, at der er psykisk syge, som ikke kan få anbringelse, men bliver sendt ud og nogle gange også havner i nogle af de her boligområder.

Derfor er der i virkeligheden plads til og brug for en politik, som helt forandrer den måde, hvorpå man kigger på de her områder. Man skal gøre det attraktivt igen at bo der, og man skal hjælpe de mennesker, som har problemerne; man skal ikke betragte de boligsociale områder som en skraldespand, hvor man kan sende de mennesker hen, som ikke kan være andre steder i samfundet. Der er masser af mennesker, som ikke bliver behandlet særlig godt i vores samfund, og mange af dem bliver boligplaceret i de her områder. Man hjælper dem ikke med deres fattigdomsproblemer, med deres misbrugsproblemer, med deres psykiske sygdom, med deres arbejdsløshed eller andre problemer, og det gør altså nogle gange, at luntten bliver kort.

Det er selvfølgelig noget, vi meget gerne vil være med til at se på, men vi synes også, at der er behov for at understrege en gang til, at selv om der er alle de her gode initiativer om konflikthåndtering og bekæmpelse af fattigdom og misbrug, er der også behov for at sende det signal, at hvis man arbejder som ejendomsfunktionær, skal man have en særlig beskyttelse – også i forhold til straffeloven.

Da vi behandlede det her forslag sidste gang, var det jo tidligere justitsminister Lene Espersen, der var på banen. Hun udviste stor forståelse, men ingen vilje, som den Radikale ordfører, hr. Morten Østergaard, konkluderede. Jeg vil konkludere, at jeg i dag har hørt mig til noget, der er lidt anderledes: Den nye minister udviser

stor forståelse og åbner et lille vindue på klem. Det vil jeg gerne kvittere for. Der kommer jo nu en redegørelse, hvor man går ind og kigger på de straffe og de sager, der har været, og det synes jeg selvfølgelig kan være et godt udgangspunkt for en videre dialog. Men jeg synes, vi skal fortsætte dialogen, og jeg synes, vi skal arbejde hen imod rent faktisk at gennemføre det her beslutningsforslag, fordi det jo ikke kun handler om straf, men handler om at gøre det mere trygt og sikkert at bo i de her områder og også mere trygt og sikkert at arbejde der.

Jeg vil gerne takke for behandlingen. Jeg har lyttet mig frem til meget positive svar og måske endda også et flertal, som går imod regeringen, og det skulle måske være første gang siden 2001, hvis det ender med at holde hele vejen hjem. Man har jo indtil videre lov at håbe. Tak for behandlingen. Jeg ser frem til, at der kommer et udvalgsarbejde, som forhåbentlig kan munde ud i, at vi får forbedret forholdene i de her områder.

Kl. 13:18

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup.

Der er ikke flere, der bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, er det vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 30: Forslag til folketingsbeslutning om skærpede krav til dyreforsøg.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 04.11.2008).

Kl. 13:18

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 13:18

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Efter beslutningsforslaget pålægges regeringen i løbet af denne folketingssamling at fremsætte forslag om ændring af dyreværnsloven.

Forslagsstillerne begrundede beslutningsforslaget med, at administrationen af den gældende dyreforsøgslov betyder, at alt for mange dyr bliver brugt til forsøg, og at de dyr, der bliver brugt til forsøg, bliver udsat for unødvendige lidelser.

Jeg vil godt starte med at slå fast, at regeringen jo er helt enig i forslagens intentioner. Regeringen kan fuldt ud tilslutte sig, at antallet af dyr, der bruges til forsøg, skal begrænses mest muligt, ligesom vi er enige i, at forsøgsdyrene ikke må udsættes for unødvendige lidelser. Når regeringen – trods de gode intentioner – alligevel ikke kan støtte beslutningsforslaget, skyldes det navnlig, at dyreforsøgslovgivningen efter regeringens opfattelse allerede indeholder de redskaber, som er nødvendige for at sikre dette. Regeringen finder altså ikke, at der med Rådet for Dyreforsøgs nuværende administration af dyreforsøgsloven er behov for at stramme lovgivningen yderligere.

I beslutningsforslaget foreslås det bl.a., at dyreforsøgsloven skal sikre, at der inden godkendelse af dyreforsøg foretages en vurdering af såvel dyreforsøgets betydning som relevansen af det produkt, der skal udvikles eller forbedres ved hjælp af dyreforsøget. Som det også fremgår af beslutningsforslaget, følger det allerede i dag af dyreforsøgsloven, at Dyreforsøgstilsynet kan afslå at give tilladelse til dyreforsøg, hvis forsøget ikke skønnes at være til væsentlig gavn.

Forslagsstillerne har imidlertid peget på, at dette krav i praksis fortolkes sådan, at det kun er selve forsøget og ikke formålet med det produkt, som teststoffet skal indgå i, der skal være til væsentlig gavn. Forslagsstillerne mener, at denne fortolkning har betydet, at Rådet for Dyreforsøg siden 1992 kun har afvist to-tre forsøg med den begrundelse, at forsøget ikke var til væsentlig gavn.

Jeg kan oplyse, at bestemmelsen om, at der kan gives afslag på dyreforsøg, der ikke vurderes at være til væsentlig gavn, i sin tid blev indsat for at sikre, at de fordele, som opnås gennem dyreforsøg, står mål med de ulemper, som dyrene påføres gennem forsøgene.

Bestemmelsen bygger altså på en betragtning om, at det på den ene side er etisk betænkeligt at påføre dyr skade eller smerte, men at den viden,